

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra Skrifter i Udvalg

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 183.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426997463584.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

Man kan derefter med nogenlunde Sikkerhed følge hans Spor til en lille By, hvorhen han er kommen for at give Forestillinger med sine Marionetter. Her »maa han ej spille den forlorne Søn, fordi Byen da faar flere Indkvarteringer«. Her optræder »maaske en Vittighedsimprovisator, der blot behøver at være til« (d. v. s. hvis Optræden ligesom Narrens i Komediens ikke behøver nærmere at motiveres); »maaske denne ved Intrige bringer ham i Arrest«. Helten synes nu at skulle være ulykkelig, selv om han kan finde nogen Trøst over Godtfolks Ringeagt ved den Betragtning, at »al ægte Kunst er i Begyndelsen tolereret som en Narrestreg; siden, naar den kommer under Protektion, er den død«, og ikke er til Sinds at bytte sit frie Kunstnerliv med mere regelmæssige Forhold. Naar han staar bag sit Teater og spiller det bibelske Stykke, har det forekommet ham, at »han er selv den forlorne Søn«. Under disse Forhold har han vistnok en Gang paa et tredje Sted faaet at læse et »Brev fra Lovise om, hvor Klinger 184 er forfalden«. Han synes da atter at have besøgt hende paa Slottet og at have fremkaldt en Afgørelse, der for Alvor er gaaet ham imod. Han beslutter derpaa, maaske efter Pigens Ønske, at slaa sig fra Verden og tilbringe nogen Tid i Ensomhed. Saaledes maa man sikkert forstaa Ordene »Genbesøget paa Slottet, hvorpaa følger Eremitlivet«, der af Novellens første Udgiver, Chr. Thaarup, opfattes som Distraktionsfejl for »Eremitlivet, hvorpaa følger Genbesøget«.